

НОВІ ПАРАДИГМИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ В АСПЕКТІ ПОДАЛЬШОЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Аргун Щ.В., к.т.н, доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Поширення освіти вже давно отримало світове поширення, а тому стала актуальна підготовка саме іноземних громадян у вітчизняних закладах вищої освіти. Аналіз виникаючих у процесі навчання проблем дозволяє підвищити якість освіти та підвищити його конкурентоспроможність на міжнародному ринку освітніх послуг.

Головним чинником непорозуміння, що виникають у процесі сприйняття «інформації» є різниця поглядів на близькі поняття через лінгвістичні та культурні відмінності. Заглиблюючись у стародавні часи можна побачити іншу картину: община жила як «велика сім'я» де кожний знав одним одного з народження, мали однакову історію, традиції, інколи навіть звички.

Сучасність встановлює нові правила життя. Інколи люди розділені величезними відстанями можуть бути ближчі за сусіда. Людей поєднують спільні вподобання та інтереси. Звичайно величезний вплив мають історико-культурні та релігійні коріння особистості. Немає однозначного трактування щодо впливу сім'ї та культурно-історичного коріння на подальший розвиток, однак функцією навчальних закладів є корегування поведінки та знань до соціуму де знаходиться людина, окрім «головної опції» надання знань, вмінь та навичок.

Головним у ефективному процесі навчання є встановлення спільних явлень та інтересів, досягнення взаєморозуміння. Метою якого можна

встановити три параметри (мети): знання, повна поінформованість та правда.

Масштаби взаємодії можуть бути різними від суспільства до особистого спілкування. Мета завжди залишається однаковою в незалежності від розміру сторін, змінними можуть бути стратегія, тактики та встановлені завдання, методи досягнення взаєморозуміння.

Головним у цьому процесі залишається філософія встановлення взаєморозуміння в процесі здобуття знань, так у системі «викладач (вчитель)-студент(ученик)». Для цієї філософії важлива чесна та ефективна співпраця заснована на взаєморозумінні, поліпшенні відносин, відсутність непорозумінь, вільний обмін думками незалежно від відмінних вікових, історико-культурних, релігійних, інших характеристик.

Можна ще раз зробити наголос на тому, що тісній сімейній обстановці, великій общині, маленьких містах немає перепон для вільного обміну думками, окрім встановлених громадою та традиціями обмежень. У «великому світі» навіть члени родини віддалені один від одного вже можуть мати проблеми у спілкуванні і розумінні одних понять та подій, головним чинником чого можна назвати відстань, що значно ускладнює налагоджуванню контакту та взаємодії.

Аналогії з навчальним процесом можна виразити за допомогою схематичного зображення процесу розуміння викладач-студент на рис. 1.

Так аналіз основних аспектів, що можуть бути стримуючими факторами дозволяє підвищити якість освітнього процесу у викладанні іноземним громадянам. Розширення цього переліку відповідно дасть змогу підвищити ефективність сприйняття інформації студентами не тільки в процесі навчання, але й сприятиме її зберіганню у довгостроковій перспективі.

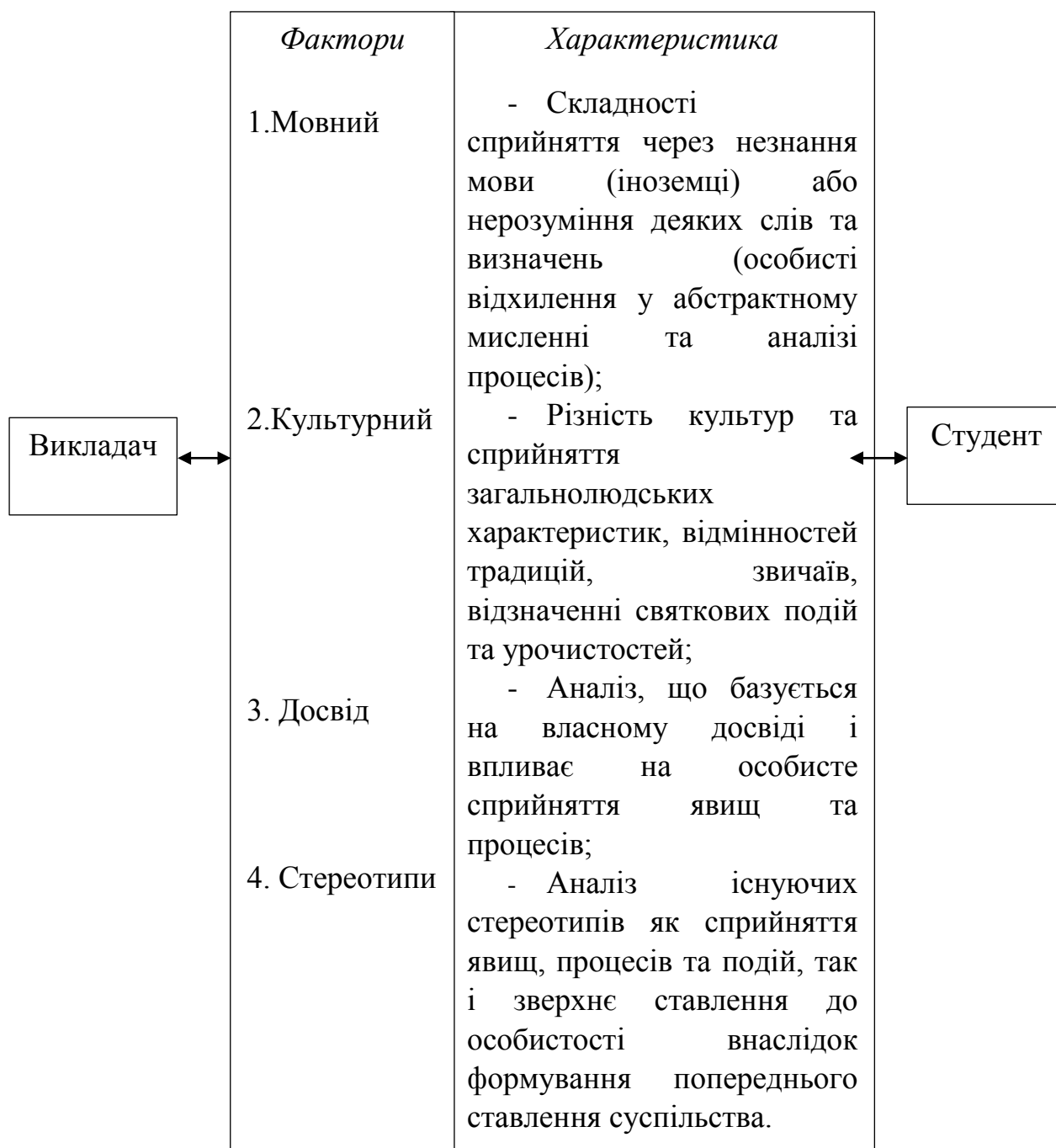

Рисунок 1- Процес становлення взаєморозуміння в системі «викладач-студент»

. Так, дивлячись на вищезгадане, можна зробити висновок, що взаєморозумінню сприяє наявний досвід та культурні фактори. Важливою складовою є створення атмосфери довіри та виконання одних цілей по отриманню знань та їх надання. Коли навчальні заклади, що

підготовлюють абітурієнтів та іноземних громадян до вступу у вищі навчальні заклади працюють у межах єдиної встановленої мети, керуючись загальними методами то ефективність підготовки підвищується у разі досягаючи високої якості навчання при менших втратах часу та зусиль з боку усіх учасників процесу навчання.

Література:

1. Закон України «Про вищу освіту». *Держава і право*. 2002. № 43.
2. Абашкіна Н. В., Бережна С. П., Дорошкевич В. О. Нові підходи до розробки сучасних педагогічних досліджень. *Рідна школа*. 1994. № 3—4.
3. Алексюк А. М. Експериментальне впровадження технології модульної організації навчання у вищій школі. *Проблеми вищої школи*. К., 1994. Вип. 79.
4. Базилевич В., Поночовний М. Національна культура: теорія і практика виховання студентської молоді *Освіта*. 1997. № 17.
5. Богданов А., Деренжи Н., Стефанова В. Информатизация й образование в XXI веке. *Открытое образование*. 2001. № 1.
6. Бойко А. І., Гриньова М. В., Дем'яненко Н. М. Варіативність занять у педагогічному вузі *Педагогіка і психологія*. 1994. № 2.
7. Буряк В. Керування самостійною роботою студентів. *Вища школа*. 2001. № 4—5.
8. Вайнер С. А. До питання про впровадження сучасних аудіовізуальних технологій навчання у вузівську практику. *Педагогічна технологія у сучасному вузі*. Луцьк, 1995.
9. Гіптерс З. До проблеми духовного виховання студента. *Рідна школа*. 2000. № 11.
10. Кмець А. Роль екологічних знань у формуванні екологічної свідомості студентів. *Вища освіта України*. 2002. № 4.